

معروف‌ترین سه‌خط جهان چطور آدیداس از یک حیاط خلوت به کل جهان رسید؟

رودولف داسلر شرکت رقیبی به نام «پوما» راهاندازی کرد و آدولف داسلر با استفاده از مخفف اسم و فامیلی خود «آدیداس» را ساخت. مسیر موفقیت آدیداس ادامه داشت و در المپیک سال ۱۹۵۲ دوندۀ استقامت مشهور چکی، امیل زاتوپک، سه مدال طلا را با پوشیدن کفش‌های آدیداس برد. این مسئله باعث شد برند آدیداس بتواند هویت بصری ۳خط خود را به امری شناخته‌شده در سطح جهان بدل کند.

تداوم نوآوری

آدیداس همواره جنس، مواد و ساختار کفش‌های خود را تغییر داده‌است و در این مسیر همواره چرم‌هایی سبک‌تر و مستحکم‌تر را از تامین‌کنندگان خود خواسته است. هزاران پروژه توسعه این شرکت توسط قوانین ثبت اختراع از دست رقبا دور مانده‌است.

جدای از دو و میدانی، بوکسورهای معروف آمریکایی، محمد علی و جو فریزر، هر دو کفش‌های آدیداس را در مبارزه جانانه خود در سال ۱۹۷۱ به پا داشتند. استن اسمیت، تنی‌سباز مشهور آمریکایی، با کفش‌های تنیس آدیداس در سال ۱۹۷۲ برنده ویمبلدون شد و راد لور، تنیس‌باز استرالیایی هم با پوشیدن کفش‌های آدیداس برنده ۶ گرنده اسلم شد.

در المپیک ۱۹۷۲ مونیخ، ۸۰ درصد از مدال‌های بخش دو و میدانی به ورزشکارانی رسید که کفش‌های آدیداس را به پا داشتند. نادیا کومانچی، ژیمناست رومانیایی، اولین نمره ۱۰ کامل را در المپیک ۱۹۷۶ مونت‌رتال با تجهیزات و کفش‌های آدیداس کسب کرد و لوگوی سه خط این برند را باز هم به رخ جهان کشید.

به طور کل، مسیر موفقیت آدیداس حاصل تقریباً صدسال زحمت و مدیریت دقیق گروهی است که گویا هیچ چیزی را دست‌نیافتنی و در عین حال کافی نمی‌دانند.

منبع: آینده‌نگر

داستان برند آلمانی آدیداس در سال ۱۹۲۴ آغاز می‌شود، یعنی ۲۵ سال پیش از اینکه نام این برند استفاده شود.

پس از جنگ جهانی اول، یکی از کارآفرینان نوآور، در سال‌هایی که آلمان پس از جنگ در بحران شدید اقتصادی فرو رفته بود، آدولف داسلر نام داشت. داسلر در آن سال‌ها شروع به تولید کفش در حیاط خلوت خانه پدری خود کرد.

در سال ۱۹۲۴، برادرش، رودولف، هم به او پیوست و آنها با هم «کارخانه کفش برداران داسلر» را در باواریا به راه‌انداختند. بنیان‌گذار این شرکت یعنی آدی داسلر، به مدت ۵۰ سال سکان هدایت آن را در اختیار گرفت. امروزه محصولات آدیداس با سه خط آشنای خود، تنها نایکی را در بازار جهانی محصولات ورزشی بالاتر از خود می‌بیند.

یکی از اولین برهم‌زنندگان تاریخ

نقطه آغازین موفقیت این شرکت، بر هم زدن بازار کفش ورزشی زمان خود بود. آدولف یا همان آدی داسلر که خود ورزشکار بود، شروع به آزمون و خطا کردن با کفش‌های میخ‌دار ورزشی کرد. در آن زمان کفش‌ها از چرمی سنگین ساخته می‌شدند، یعنی چیزی شبیه به کفش‌های عادی که در زیر آنها برآمدگی‌هایی سنگین وجود داشت.

داسلر به سراغ موادی منعطف‌تر و سبک‌تر برای تولید کفش رفت و کیفیت برآمدگی‌های زیر آنها را هم بهتر کرد. از سوی دیگر کاربرد کفش‌ها بود که زیر نظر داسلر تنوع پیدا کرد. برای مثال کفش‌هایی که او به طور ویژه برای دوی سرعت طراحی کرد؛ پاشنه بسیار اندکی داشتند و تنها در نوکشان اندکی برآمدگی بود اما کفش‌هایی که جهت پرش استفاده می‌شدند هم در جلو و هم در انتها دارای برآمدگی بودند.

بهبود کیفیت از طریق جمع‌سپاری

داسلر نمونه‌های خود را برای باشگاه‌های ورزشی محلی فرستاد تا کیفیت محصولات خود را نشان دهد و با گرفتن بازخورد از آنها این کیفیت را بهتر هم بکند.

البته نباید فراموش کرد که در این مسیر سفارش‌های زیادی هم از مشتریان می‌گرفت. این مسئله حتی تا دهه ۶۰ میلادی هم ادامه پیدا کرد و آدی داسلر تا آن زمان هم با ورزشکاران مختلفی جلسه می‌گذاشت و با دقت به حرف‌های آنها گوش می‌کرد. همین امروز هم این ارتباط مستقیم با مشتریان، چه ورزشکاران حرفه‌ای، چه شرکت‌کنندگان معمولی، بخشی از برنامه‌های ادواری توسعه آدیداس است. در سال ۲۰۱۵ خود آدیداس این مسئله را چنین مطرح کرد: «ما اولین شرکت ورزشی هستیم که از ورزشکاران، مصرف‌کنندگان و شرکا دعوت می‌کنیم بخشی از برند باشیم.»

ارتباط سریع با ورزشکاران مشهور

تنها چهار سال پس از تأسیس این شرکت، ورزشکاران رکورددار و برنده مدال محصولات برداران داسلر را در المپیک ۱۹۲۸ آمستردام می‌پوشیدند. البته اوج این جهش زمانی بود که آنها کفش‌های برآمدگی‌دار ویژه خود را برای دوندۀ معروف آمریکایی، جسی اونز، طراحی کردند و او هم در المپیک ۱۹۳۶ برلین چهار مدال طلا برد.

پس از جنگ جهانی دوم، دو برادر مسیر خود را در سال ۱۹۴۸ از هم جدا کردند.